

19 Ιανουαρίου 2020

Γέροντας Αιμιλιανός: Πώς υποχρεώνεις όλους τους αγίους να γονατίσουν μαζί σου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Αρχιμανδρίτης Αιμιλιανός (1934-2019)

Κάθε ημέρα στην εκκλησία ζητάμε τις πρεσβείες των αγίων.

Αυτές οι πρεσβείες είναι ολόκληρη δύναμις, ολόκληρος κόσμος που βγαίνει από τους αγίους και από τις άκτιστες ενέργειες του Θεού.

Αλλά οι άγιοι δεν μεσιτεύουν απλώς.

Με το να βλέπουν τον Χριστόν και να γνωρίζουν την ζωή του, και με το να δέχονται εν Πνεύματι Αγίω θείο φωτισμό ο οποίος θα γίνη πλήρης την ημέρα εκείνη, όταν θα παραβρεθούμε και εμείς μαζί τους, ο Χριστός γίνεται πλέον παρουσία τους και φωτίζουν και εμάς.

Διαφωτίζουν τον νου μας, μας αποκαλύπτουν.

Όταν έχω κάτι και μου το ζήτησης, θα σου το δώσω.

Αν έχω δύο χιτώνες, ο Θεός με υποχρεώνει να σου δώσω τον ένα.

Αλλά και αν έχω έναν, σε λυπάμαι και σου τον δίνω και αυτόν και ζητάω άλλον από τον ηγούμενο.

Ο άγιος, που έχει τόσο πλούτο από τον φωτισμό του Θεού, δεν θα δώση και σε μας; Μπορεί να μας το αρνηθή αυτό;

Ο θείος φωτισμός είναι το βαθύτερο και το σπουδαιότερο που μπορούμε να

ζητήσωμε από τους αγίους.

Ό,τι και αν μας λείπη, αποκαθίσταται ή μπορούμε να ζήσωμε χωρίς αυτό.

Αλλά χωρίς τον φωτισμό, την γνώσι δηλαδή, δεν μπορούμε να ζήσωμε.

Η γνώσις του Θεού συντηρεί τα κύτταρά μας και ενώνει το πνεύμα μας, μας παριστάνει ενώπιον του Θεού και μας σώζει και μας βάζει στην βασιλεία των ουρανών.

Η γνώσις ή η άγνοια του Θεού, ή μικρή ή η μεγάλη, μας κάνει ζωντανούς ή νεκρούς.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο άγιος δεν αντέχει να μην εκφράση την αγάπη του με το να μας πλουτίζη με τον θείο φωτισμό, με το να μας διαφωτίζη στο κάθε μας θέμα.

Επί πλέον, οι άγιοι δεν κάνουν κάτι μακριά από εμάς, δεν πηγαίνουν πίσω από εμάς για να παρακαλέσουν τον Θεόν, αλλά προσεύχονται μαζί μας.

Εφ' όσον είναι πρόσωπα, όταν γονατίζω εγώ, αυτός που κάθε ημέρα είναι με τον Θεόν, γονατίζει μαζί μου, συν-γονατίζει, συνιδρώνει, συμπάσχει, συναγωνιά με την δική μου παράστασι ενώπιον του Θεού.

Μη σας κάνη αυτό εντύπωσι.

Αναγώνιος είναι η αγωνία του αγίου, αλλά είναι μία αγωνία, μία συμμετοχή στην ζωή μας.

Εφ' όσον το Πνεύμα κράζει, «αββά ο πατήρ», και αγωνιά μαζί μας, εφ' όσον ο Πατήρ και η κτίσις αγωνίζονται μαζί μας, δεν θα αγωνισθή ο άγιος που τον φέραμε και τον βάλαμε στο κελλί μας;

Και είναι τόσο εύκολη αυτή η πράξις!

Κάνεις μια μικρή επιστράτευσι και υποχρεώνεις όλους τους αγίους να γονατίσουν μαζί σου.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Αιμιλιανού Σιμωνοπετρίτη «Νηπτική ζωή και Ασκητικοί κανόνες», των εκδόσεων Ίνδικτος.